

heder for at faa et tilstrækkeligt Kvantum sund og nærende Kost. Generalkonsulatet erklærer videre, at Lægen ikke har haft Andel i den almindelige Uddeling af Beklædningsgenstande til Søfolkene, men efter hans Anvisning har Generalkonsulatet tildelt syge Søfolk eller Rekonvalescenter ekstra varmt Undertøj o. lign., ligesom Generalkonsulatet efter Lægens Anvisning har tildelt Søfolk, der skulde holde Diæt, som man skønnede vilde overstige deres Midler, ekstra Understøttelse, saa vidt muligt in natura, med Paalæg om at indtage de af Diæten omfattede Fødemidler (Mælkepulver, Levertran el. lign.) i Fælleskøkkenet for derved at sikre sig, at Understøttelsen kom Søfolkene til gode paa den tilsigtede Maade.

Det i The Scandinavian Seamen's Institute indrettede Fælleskøkken, som nævnes i Klagen, aabnedes i Begyndelsen af September Maaned 1943 under Ledelse af Sømandshjemmets Komité. Til Søfolk, der ønskede at spise i Køkkenet, ydedes Understøttelse i Form af 2 Maaltider daglig med Tillæg af et kontant Beløb til Morgenmad, Husleje, Vask m. v. De to Maaltider betaltes af Generalkonsulatet direkte til Køkkenets Ledelse, og der var derfor ikke som i Klagen paastaaet nogen Mulighed for, at Priserne for Maaltiderne kunde overstige den egentlige Understøttelse, der til enhver Tid udgjorde Prisen for disse Maaltider plus de ovennævnte kontante Beløb.

Søfolk, der efter Lægens Anvisning skulde følge en særlig Diæt, henvistes som ovenfor nævnt til at indtage denne i Køkkenet; de med Diæten forbundne ekstra Udgifter betaltes af Generalkonsulatet til Køkkenets Ledelse og fradrog ikke i den kontante Understøttelse. Søfolkene har ikke paa noget Tidspunkt betalt for andre Maaltider end dem, de har nydt.

I Oktober Maaned 1944 blev Køkkenet lukket, efter at Driften igennem en Periode havde vist sig for dyr som Følge af manglende Tilslutning fra Søfolkenes Side.

Der blev derefter rettet en Henvendelse til Det Danske Samfund i Shanghai og senere til den derværende danske Hjælpeforening for at formaa en af disse Foreninger til at overtage Driften af Køkkenet som en Art Folkekøkken for den danske Koloni, eventuelt de skandinaviske Kolonier. Det Danske Samfund drev forsøgsvis Køkkenet i en Uge, men meddelte derefter Generalkonsulatet, at det havde vist sig, at et tilfredsstillende Samarbejde mellem den af Foreningen ansatte Leder og de to danske Skibskokke ikke havde kunnet etableres, og at den paatænkte Drift paa en bredere Basis som Folkekøkken vilde udkræve en Kapitalinvestering, som Foreningen ikke mente at kunne skaffe Dækning for.

Den Danske Hjælpeforening meddelte ligeledes, at den ikke mente at kunne paatage sig Opgaven.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Understøttelsernes Størrelse er det endelig fremført i Klagen, at naar en Sømand opnaaede lønnet Beskæftigelse, betød dette ingen Forbedring i hans øjeblikkelige Situation, da Generalkonsulatet fradrog ham en forholdsmæssig Del af hans Understøttelse.

Heroverfor oplyser Generalkonsulatet, at i saadant Tilfælde foretog man en Nedsættelse af Understøttelsen, men først efter nærmere Undersøgelse af hvert enkelt Tilfælde og under Hensyntagen til de øgede Leveomkostninger, som Beskæftigelsen maatte paaføre den paagældende, samt at Nedsættelsen i Almindelighed først foretoges efter en Maanedes lønnet Beskæftigelse, og da kun med Halvdelen af det indtjente Beløb.

IV. Det anføres i Klagen, at Søfolkene i Slutningen af 1944 efter telegrafisk Henvendelse til Udenrigsministeriet fra Danmark modtog en Pengegave, som efter Gesandtens Bestemmelse blev anvendt til Klæder. Søfolkene forklarer, at de anmodede Generalkonsulatet om at købe Ris og andre Fødevarer, som de paa dette Tidspunkt trængte særlig haardt til, men at dette blev afslaaet.

ad IV. I November 1943 tilbød Nationalt Hjælpefond for Danske i Udlandet at yde en Gave paa 1 000 Kr. til de danske Søfolk i Shanghai i Anledning af Julen. Danmarks Nationalbank mente imidlertid dengang ikke at kunne give Tilladelse til Beløbets Overvisning. Efter Forhandlinger mellem Udenrigsministeriet og Banken blev Tilladelse dog senere givet, og samtidig forhøjedes Gaven til 2 000 Kr., som overvistes til Gesandtskabet den 22. December 1944. Beløbets Overførsel var saaledes ikke en Følge af Søfolkenes telegrafiske Henvendelse til Udenrigsministeriet i December 1944.